

30. May. 1971

FAKTA

Dato:

30. May. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 3 s. 56-60

- stod altså af Anne Sophie
Seidelins imidlertid i Infor-
-mation - fordi det hun
sagde var som præpareret
nøjagtigt at man efterhånden
- lig kunne ~~hidsætte~~ hidsætte
sig det - man derved vedes
også den mistanke at
hvis som vist som efterhånden
- heds indlysende ofte er
meget mere indviklet og
dette kendte end de bruger
sig ud i en avis artikler
sidst i artiklen viser at det
ikke er det og det svare
er svare og man kan ikke
blende de to begreber og
at ville forveksle dem med
hinanden er fejl - en fejl-
-hed man meget hurtigt og
helt blindt dykker ind i.

Paris

30-5-71

Ved at læse lidt hist
og her i "Cyne Young Blood's
Expanding Cinema" og læse
om f. eks. hele Whitneys
- film og Jordan Belsons film ar-
- bejder. Stod det mig om det

ikke netop var for der lov
en ledsning for mig?
Jeg mau prøve lidt tilbage
i min egen historie. Da jeg
i sin tid begyndte at ar-
-bejde med film var det
jog med og ud fra den samme
n tilfredshed med det statiske
billede (maleri) som plager
mig nu. At røge lidt af
som lidt lykkedes for mig
i den periode jeg udelukkende
arbejdede med film var man-
-fulde - men en af de væsent-
-lige var at jeg kom ind
i en side af film arbejdet
som var mig fremmed - og
som ikke svarede til det
jeg ville. Det jeg ville var jo
ikke at ændre min "kunst-
-neriske" indstilling - men at
finde en teknisk som i højre
grad svarede til mine ideer.
Jeg savnede i maleri den
fysiske tilstedeværelse - som
filmen alene via bevægelsen
- lyden og lyden har i sig selv.
Det var disse to "Lebens-
-ne" - "formelle" egenskaber ved

filmen der tiltrak mig - men
der var ikke dem på kom-
til at arbejde med - i hvad-
-fald kun rent peripet.
De daværende arbejdsforhold
inden for dansk film og
den alsammen mellem mine egne
künstleriske krav og dem som
industrien stillede - gjorde det
uinteressant for mig at følge
det i film teknikken som jeg
hvorde høre om.
Derfor trak jeg mig ud af dette
arbejde. Jeg gik op tog mit
arbejde, de mere traditionel-
-le billedmæssige tekniker
der aldrig heldig har tilføls-
-shillet mig hver for sig
til forskellige forsøg med kine-
-matik, collage - montage - serier -
objekt - rum o. s. v. - o. s. v.
ind til idag hvor jeg fuldst-
støvet i den situation at være
ved at opgive ~~arbejdet~~ at have
forsøg på at formulere mig
i nogen af disse tekniker.
Måske er det en skæbne
til skikkelse at jeg for denne
vej "Et ponding Cinema" i

hænde - som fik vist mig at:
mouster er filmen 1953 minger
- end min ungdom?
og filmen har jeg alt hvad
jeg behøver foroven - lygel - be-
-vejelsen - lygten - det pynte
mønstre - rummet - lige forlystet
- virkelig hedon om jeg vil selv-
-skulle skubben om det er
det jeg vil - det maledet -
det forkoppe det - det manipu-
-lerede - det hvad som helst
lillede.

Man - for at den re tekniske
virkelig skal kunne blive
en konstruktiv forlystning for
mig kræver den at jeg arbej-
-der med den alene - i et
"Studio" uden andre mellem-
-led end de strengt nødven-
-dige tekniske funktioner mes-
-sige.

Jeg mener gennem hele det
hede meget nøje - og blive
klar over om der er andet
og mere i det end blot en
ø ydelighedspille. Hvis der
virkelig vises sig at være
en ide med værd i - vor

den vordt at ofrer en vittelig
imidlertid her.
Jeg har jo altid vordt fast
overbevist om at pittores
minde heder lov at helt, helt
om det sket end den hver
man idag hvor de ligger.

Paris.

14-6-71.

og jo uger her man
vordt velt fra det hele af
her egentlig i de skænkter
"kunsten" serlig mange ~~for~~
kun her - det er sandt.
Man opdaget i hvor høj
grad kunst beprøvet er kunst-
-led til en bestemt utros-
-fare - et kunstigt miljø - visse
spilregler som følges ved de
bevidst og ubevidst - for
man fjerner hele dette skat
af kunstens opdagelse - man
fjerner sin omstændighed -
Man er mere at kunst begre-
-bet kun er et begreb og
ikke vitteligheden. Man kræver
dermed fra mig ind i konflikt-
-ten skat kunst være